

Nr 422

Av herr **Regnéll**, om avdrag vid inkomstbeskattningen för s. k. garantiskuld.

I många branscher förekommer att produkter säljes med långvariga garantiåtaganden. Ett exempel är taktegel. I hård försäljningskonkurrens är garantiåtaganden (mot material- eller fabrikationsfel eller mot otillfredsställande funktion i övrigt) ett viktigt försäljningsargument och förefaller därför att bli allt vanligare. Från konsumentens synpunkt är detta att hälsa med tillfredsställelse på grund av den ökade köptrygghet som garantierna innebär.

För det säljande företags del innebär arrangemanget att en garantiskuld uppstår. I vissa branscher kan sådana skulder komma att uppnå avsevärda belopp. Gällande lagstiftning synes inte innebära möjlighet för taxeringsmyndigheterna att vid inkomsttaxeringen godkänna avdrag för sådana garantiskulder (se t. ex. riksskattenämndens meddelande nr 6 1966, där dock tre ledamöter i det relaterade förhandsbeskedet uttalade sig till förmån för avdragsrätt).

Med hänsyn till att bokföringslagen, aktiebolagslagen och lagen om ekonomiska föreningar kräver att skulder skall redovisas i full omfattning vid balansräknings upprättande, borde det vara rimligt att skattelagarna återspeglar detta krav också vid behandlingen av garantiskulder.

Jag hemställer,

att riksdagen beslutar
att avdrag vid inkomstbeskattningen må medgivas för s. k.
garantiskulder, samt
att vederbörande utskott måtte utarbeta erforderlig lagtext.

Stockholm den 27 januari 1970

C. G. Regnéll (m)
